

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd S. republiky v právnej veci navrhovateľa: **S. K., a. s., C.**, IČO: X. proti odporcovi **3/ Dr. J. S., nar. X., bytom M.** právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. P. K., JUDr. A. S., s. r. o., D. IČO: X., **o zaplatenie 896 955,81 Eur (27 021 690,80 Sk) istiny s príslušenstvom**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. októbra 2011 č. k. 22Cb 614/1998-822, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 17. októbra 2011 č. k. 22Cb 614/1998-822 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline napadnutým rozhodnutím návrh voči odporcovi 3/ zamietol a navrhovateľovi určil povinnosť zaplatiť odporcovi 3/ na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 27 184,83 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ S. S., a. s., N., sa návrhom doručeným dňa 10. 07. 1998 na Krajský súd v Žiline domáhal na odporcoch 1/, 2/, 3/,4/ zaplatenia čiastky 20 927 103,20 Sk, 20,5% úroku zo sumy 15 639 954,50 Sk od 29. 04. 1998 až do zaplatenia. Súčasne žiadal, aby odporca 5/ bol povinný znášať uspokojenie pohľadávky navrhovateľa v zmysle zmluvy o zriadení záložného práva č. 198 zo dňa 23. 01. 1998, ktorou zriadil záložné právo na zabezpečenie pohľadávky z úveru maximálne v sume 16 500 000,-- Sk. Po podaní návrhu do práv navrhovateľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávky singulárnou sukcesiou vstúpila S. K., a. s. so sídlom v B., IČO: X. V priebehu konania súd konanie voči odporcovi 4/ uznesením zo dňa 31. 07. 2000 č. k. 22Cb 614/98-384 zastavil a uznesením zo dňa 23. 05. 2000 č. k.

22Cb 614/98-379 konanie zastavil aj voči odporcovi 5/. Po upravení petitu súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom zo dňa 11. 09. 2001 č. k. 22Cb 614/98-452, ktorým rozsudkom zaviazal odporcu 1/ na zaplatenie čiastky 27 021 690,80 Sk, odporcu 2/ na zaplatenie čiastky 7 600 000,-- Sk a odporcu 3/ na zaplatenie čiastky 6 000 000,-- Sk s tým, že plnením odporcu 2/ alebo odporcu 3/ v rozsahu poskytnutého plnenia zaniká povinnosť odporcu 1/, vo zvyšku návrh zamietol. Na odvolanie odporcu 3/ odvolací súd uznesením zo dňa 24. 11. 2003 č. k. 5 Obo 28/03-483 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom zo dňa 06. 09. 2004 č. k. 22Cb 614/98-579, ktorým v spojení s opravným uznesením zo dňa 06. 04. 2004 č. k. 22Cb 614/98-586 zaviazal odporcu 3/ na zaplatenie 6 000 000,-- Sk s tým, že plnením odporcu 2/ alebo odporcu 3/ podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 09. 2001 č. k. 22Cb 614/98-452 zaniká v rozsahu plnenia povinnosť odporcu 1/. Na základe podaného odvolania o nároku rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom zo dňa 12. 01. 2006 č. k. 3 Obo 21/05-614 rozsudok Krajského súdu v Žiline v spojení s opravným uznesením ako vecne správne potvrdil. Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29. 09. 2008 sp. zn. 1M Obdo V 3/2007 rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa v ostatnom konaní dospel k záveru, že čo sa týka nároku navrhovateľa voči odporcovi 3/, ktorý ostal predmetom konania, sa jedná o nárok vyplývajúci z ručiteľského vyhlásenia odporcu 3/ ako fyzickej osoby. Navrhovateľ si v konaní voči odporcovi 3/ pôvodne uplatnil žalovanú istinu 7 740 693,-- Sk titulom plnenia ručiteľského záväzku. Z obsahu vyhlásenia ručiteľského záväzku odporcu 3/ z 22. 11. 1993 súd prvého stupňa mal preukázané, že odporca 3/ prevzal ručiteľský záväzok z predmetného úveru, vrátane úrokov a celého príslušenstva len do výšky 6 000 000,-- Sk. Z tohto dôvodu v rozsudku zo dňa 11. 09. 2001 č. k. 22Cb 614/98-452 súd rozhodol vo vzťahu k odporcovi 3/ o povinnosti zaplatiť čiastku 6 000 000,-- Sk, vo zvyšku návrh zamietol. V časti výroku, ktorým návrh voči odporcovi 3/ čo do zvyšnej uplatnenej čiastky v celkovej výške 7 740 693,-- Sk zamietol, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, teda predmetom nároku, o ktorom súd mohol rozhodovať, bol len nárok navrhovateľa voči odporcovi 3/ titulom ručiteľského záväzku vo výške 6 000 000,-- Sk. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa mal

preukázané, že odporca 3/ vyhlásením z 22. 11. 1993, označené ako vyhlásenie o ručiteľskom záväzku, jednoznačne prevzal ručenie vo vzťahu k zabezpečeniu úveru, ktorý bol poskytnutý na odkúpenie a rekonštrukcie nehnuteľností pod č. 414-8814247-439-01 zo dňa 22. 11. 1993 medzi poskytovateľom úveru S. Š. S. v B., pobočka Ž. a klientom H. L., s. r. o., Ž., IČO: X. neskôr pod obchodným menom Y., s. r. o. Z obsahu predloženej listiny (č. 1. 10 spisu) v neoverenej fotokópii, ktorá bola v konaní predložená aj v origináli, ktorý je zhodný s fotokópiou na č. 1. 10 spisu, je zrejmé, že odporca 3/ ako ručiteľ J. S., nar. X., bytom B. a spoločnosť S., spol. s r. o., K., preberajú ručenie vo výške 6 000 000,-- Sk z predmetného úveru, ručenie za úplné zaplatenie úveru, vrátane úroku do výšky prijatého ručiteľského záväzku. Ručiteľské vyhlásenie je vystavené v Žiline dňa 22. 11. 1993 a podpísané S. Š. S. B. a J. S. ako fyzickou osobou a J. S. ako zástupcom S., s. r. o., kde pri druhom podpise J. S. sa nachádza aj pečiatka S., s. r. o. Súd vyhodnotil, že predmetné ručiteľské vyhlásenie odporcu 3/ je platné a účinné a neakceptoval námietky odporcu 3/ o neurčitosti zmluvy o ručení, a to práve z dôvodu, že ručiteľské vyhlásenie zo dňa 22. 11. 1993 spĺňa zákonné náležitosti pre ručenie, je z neho zrejmé, kto ho vyhlasuje, vo vzťahu k akému úveru, tento úver je presne identifikovaný, špecifikovaný, je špecifikovaná aj osoba ručiteľa, ručiteľské vyhlásenie je podpísané, datované a je v ňom uvedená aj suma, do výšky ktorej odporca 3/ prevzal ručenie. Po zrušení veci rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacím súdom odporca 3/ predložil originály listín, z ktorých obsahu je zrejmé, že akciová spoločnosť S., a. s., dňa 15. 05. 1995 súhlasila s prevzatím dlhu dlžníka Y., s. r. o., z predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že pravosť a hodnovernosť predmetných listín, ktoré osvedčujú konanie valného zhromaždenia S., a. s., dňa 15. 05. 1995, nebola relevantnými dôkazmi (znaleckým dokazovaním, resp. inými dôkazmi) spochybnená, a teda nie je možné konštatovať a prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľa, že predmetné listiny boli vyhotovené účelovo len pre účely predmetného súdneho konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že došlo podľa predložených listinných dôkazov do 16. 05. 1995 k súhlasu spoločnosti S., a. s., s prevzatím dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej medzi S. S., a. s., Y., s. r. o. a S., a. s., zo dňa 04. 05. 1995 a podľa názoru súdu z tohto dôvodu táto zmluva o prevzatí dlhu sa stala platnou a účinnou. Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zdôraznil, že pre posúdenie veci je podstatné, či zmluva o prevzatí dlhu bola uzavretá medzi veriteľom, dlžníkom a novým dlžníkom, čo v konaní bolo preukázané. Ďalej bolo v konaní preukázané, že nový dlžník v súlade s podmienkami tejto

zmluvy o prevzatí dlhu do dňa 16. 05. 1995 udelil s ňou súhlas a v konaní taktiež bolo preukázané, že fyzická osoba, odporca 3/, súhlas s prevzatím dlhu na základe predmetnej zmluvy nedal, tento súhlas nie je obsiahnutý v obsahu zmluvy o prevzatí dlhu a ani iným spôsobom, listinnými dôkazmi alebo inak nebolo preukázané, že by takýto súhlas odporca 3/ k prevzatiu dlhu dal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd prvého stupňa dospel k záveru, vzhľadom na predložené nové dôkazy v konaní, oproti predchádzajúcemu stavu, na základe ktorých krajský súd vydal predchádzajúci rozsudok, že v súlade s ust. § 532 Občianskeho zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka zabezpečenie záväzku, ktorý poskytol odporca 3/ ako ručiteľ, netrvá, nakoľko ručiteľ - odporca 3,/ so zmenou v osobe dlžníka na základe zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995 súhlas nedal. Vzhľadom na uvedené nie je možné, podľa názoru súdu prvého stupňa, odporcu 3/ za uvedených skutkových okolností, s poukazom na citovanú právnu úpravu, zaviazat' k plneniu vo výške 6 000 000,-- Sk titulom ručiteľského záväzku, ktorý odporca 3/ platne a účinne uzavrel dňa 22. 11. 1993 (č. I. 10 spisu), avšak ktorého účinky ku dňu vyhlásenia rozhodnutia netrvajú. Vzhľadom na uvedené súd návrh voči odporcovi 3/ ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu, podal odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Súd podľa odvolateľa taktiež dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolateľ uviedol, že dňa 04. 05. 1995 bola medzi hmotnoprávnym predchodcom navrhovateľa (S. S., a. s.), spoločnosťou Y., s. r. o. ako dlžníkom a spoločnosťou S., a. s. (teraz B. S., a. s.), IČO: X. ako novým dlžníkom, uzatvorená zmluva o prevzatí dlhu. V zmysle ustanovenia článku 1 ods. 1 tejto zmluvy bolo jej predmetom „prevzatie dlžníkovho dlhu voči S. novým dlžníkom z úveru poskytnutého podľa úverovej zmluvy č. 414-8814247-439-01 zo dňa 22. 11. 1993 v sume 19 900 000,-- Sk.“ V zmysle ustanovenia článku II. ods. 5 tejto zmluvy „neoddeliteľnú súčasť zmluvy o prevzatí dlhu tvorí výpis z uznesenia predstavenstva akciovej spoločnosti. V prípade, že prevzatie dlhu nebude

schválené predstavenstvom akciovej spoločnosti do 16. 05. 1995, zmluvné strany pokladajú toto prevzatie dlhu za bezpredmetné.“

Odvolať poukázal na skutočnosť, že Najvyšší súd S. republiky v rozsudku zo dňa 29. 09. 2008 sp. zn. 1M Obdo V 3/2007, vydanom v tejto veci konštatoval, že podmienka uvedená v článku II. ods. 5 tejto zmluvy je odkladacou podmienkou, od ktorej splnenia závisí, či nastanú účinky právneho úkonu. Následne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie. Po vrátení veci súdu prvého stupňa, na pojednávaní konanom dňa 19. 04. 2010, odporca 3/ predložil nové dôkazy, ktorými dôkazmi podľa tvrdenia odporcu 3/ dňa 15. 05. 1995 došlo k schváleniu prevzatia dlhu v zmysle ustanovenia článku II. bod 5. zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995. Až do predloženia týchto nových dôkazov odporca 3/, podľa odvolateľa nebol schopný v konaní preukázať, že bola splnená odkladacia podmienka, vyjadrená v článku II bod 5 zmluvy o prevzatí dlhu, t. j. že skutočne došlo k platnému prevzatiu dlhu a tým ani k zániku ručiteľského záväzku odporcu 3/. Odporca v 3. rade až do okamihu predloženia nových dôkazov svoje tvrdenia neopieral o skutočnosť, že by existovala listina, resp. zápisnica z rokovania predstavenstva, ktorou došlo k udeleniu súhlasu.

Naopak navrhovateľ v konaní predložil dôkazy, z ktorých vyplývalo, že jeho hmotnoprávny predchodca považoval za dlžníka spoločnosť Y., s. r. o., t. j. mal za to, že k platnému prevzatiu dlhu nedošlo s poukazom na uzavretie dodatkov k predmetnej úverovej zmluve, ako aj s poukazom na žalobnú upomienku zo dňa 14. 04. 1998 a 09. 06. 1998. Z uvedeného vyplýva, že tak dlžník - spoločnosť Y., s. r. o., ako aj veriteľ S. S., a. s., sa správali v súlade so skutočnosťou, že zmluva o prevzatí dlhu nesplnením v nej ustanovenej odkladacej podmienky nevyvoláva voči jej účastníkom právne následky, t. j. že nenadobudla účinnosť. Napriek uvedenému súd prvého stupňa podľa odvolateľa na základe nových predložených dôkazov prijal právny záver, že došlo k platnému uzavretiu zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995, pretože predstavenstvo spoločnosti S., a. s., udelilo súhlas s prevzatím dlhu v zmysle ustanovenia článku II odsek 5 tejto zmluvy. Súd sa v konaní nezaoberal skutočnosťou, že v zmysle znenia ustanovenia citovaného článku zmluvy o prevzatí dlhu musí výpis z uznesenia predstavenstva akciovej spoločnosti tvoriť neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Význam predmetného ustanovenia podľa odvolateľa spočíva v tom, aby nemohlo dôjsť k dodatočnému vyhotoveniu súhlasu predstavenstva S., a.

s., po uplynutí lehoty určenej na udelenie súhlasu v článku II. odsek 5, t. j. po 16. 05. 1995. Ďalej má odvolateľ za to, že podľa predmetného ustanovenia sa aj veriteľ dozvedel, či skutočne došlo k splneniu odkladacej podmienky, pretože jej splnenie je závislé výlučne od nového dlžníka. Pokiaľ by navrhovateľ pripustil, že nové dôkazy predložené odporcom v 3/ rade boli skutočne vyhotovené dňa, ktorý je uvedený na predložených listinách, obsahujúcich zápis z rokovania predstavenstva a valného zhromaždenia, potom poukazuje na skutočnosť, že tieto nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995 v súlade s článkom II. ods. 5, a teda k splneniu odkladacej podmienky nedošlo a navyše veriteľ sa vôbec nemusel dozvedieť o tom, že došlo k jej splneniu. Naopak z listu právneho zástupcu nového veriteľa B. S., a. s. (pôvodne podnikajúceho pod obchodným menom S., a. s.) doručeného S. S., a. s., dňa 26. 03. 1997 vyplýva, že predstavenstvo S., a. s., neschválilo do termínu, ani neskôr do tohto písomného podania, prevzatie dlhu. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že súd prvého stupňa vec po právnej stránke vyhodnotil nesprávne a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vyhodnotil, že predložením nových dôkazov odporcom 3/ na pojednávaní, konanom dňa 19. 04. 2001, došlo k splneniu odkladacej podmienky, pretože tieto nie sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995.

V odôvodnení rozsudku ďalej súd prvého stupňa uvádza, že nemohol vyhovieť návrhu navrhovateľa (podanie zo dňa 10. 10. 2011) na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania, a to znalcom z odboru grafickej diagnostiky vedeným v Zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov Ministerstva spravodlivosti SR a touto osobou zistiť vek a pravosť skúmaných predmetných listín, pretože súd v zozname znalcov nenašiel znalcov, ktorý by vykonávali porovnávanie predmetných listín z hľadiska grafickej diagnostiky a neboli splnené podmienky pre vykonanie ďalšieho dokazovania. S predmetným konštatovaním súdu sa odvolateľ nestotožňuje, pretože pred tým, ako požiadal súd o vykonanie dodatočného dokazovania zistil, že znaleckým dokazovaním v odvetví grafická diagnostika, odbore K. sa v zmysle vyššie uvedeného zoznamu znalcov zaoberá Mgr. P. M., PhD., zapísaný pod evidenčným číslom X. zamestnaný v Ú. K. a K., s. r. o., B.. Vzhľadom na závažnosť dodatočne predložených nových dôkazov zo strany odporcu 3/ má navrhovateľ za to, že dodatočné znalecké dokazovanie bolo potrebné vykonať. Vzhľadom na uvedené má odvolateľ za to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal

navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nevykonaním navrhovaného dôkazu odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Predmetom odvolania je aj výrok o náhrade trov konania, ktoré odvolanie je odôvodnené tým, že po doručení úpravy petitu zo strany navrhovateľa bola predmetom konania upravená výška plnenia, ktorá bola presne špecifikovaná vo vzťahu ku každému z odporcov. V zmysle zápisnice na pojednávaní, ktoré sa konalo po zmene petitu dňa 23. 05. 2000, JUDr. A. S. zastupovala povinných v 3/ až 5/ rade. Uznesením zo dňa 23. 05. 2000 súd prvého stupňa konanie voči odporcovi 5/ zastavil a navrhovateľa zaviazal na úhradu trov konania vo výške 75 492,-- Sk na účet právnej zástupkyne JUDr. A. S.. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná suma uplatnená voči odporcovi 3/ a 4/ po úprave petitu predstavuje 7 740 693,-- Sk a tarifná odmena za jeden úkon právnej pomoci predstavuje 9 850,-- Sk. Vzhľadom na uvedené výška tarifnej odmeny priznaná súdom právnej zástupkyňi odporcu 3/ až 5/ za tri právne úkony (pojednávanie konané dňa 23. 05. 2000, porada s klientom, vyjadrenie zo dňa 27. 08. 2001) je podľa názoru navrhovateľa nesprávna. Dňa 11. 09. 2001 vydal Krajský súd v Žiline rozsudok č. k. 22Cb 614/98-452, v ktorom zaviazal odporcu 1/ na zaplatenie sumy 27 021 690,80 Sk, odporcu 2/ na zaplatenie sumy 7 600 000,-- Sk a odporcu 3/ na zaplatenie sumy 6 000 000,-- Sk. Proti predmetnému rozsudku podala odvolanie právna zástupkyňa odporcu 3/, navrhovateľ proti rozsudku odvolanie nepodal. Odvolateľ má za to, že predmetom konania voči odporcovi 3/ bola odo dňa vydania rozsudku suma 6 000 000,-- Sk, pretože navrhovateľ v následných vyjadreniach vo veci žiadal, aby súd odporcu 3/ zaviazal na zaplatenie 6 000 000,-- Sk a trov konania. Z uvedeného podľa odvolateľa vyplýva, že za jeden právny úkon patrí právnej zástupkyne odporcu 3/ odmena vo výške 8 100,-- Sk a nie 9 850,-- Sk, ako to uvádza súd prvého stupňa. Odvolateľ namieta nesprávne určenie odmeny právnej zástupkyne odporcu 3/ aj za nasledujúce úkony právnej pomoci: pojednávanie na odvolacom súde dňa 24. 11. 2003, pojednávanie na súde prvého stupňa dňa 06. 09. 2004, odvolanie zo dňa 02. 11. 2004, pojednávanie na odvolacom súde dňa 12. 01. 2006 a podnet na podanie mimoriadneho dovolania dňa 06. 03. 2006, kedy odmenu za jeden právny úkon tvorí suma 24 650,-- Sk. Za štyri úkony právnej pomoci vykonané v roku 2010 prináleží právnej zástupkyňi odporcu 3/ odmena za jeden úkon vo výške 818,31 Eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolateľ žiada, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil, alternatívne zmenil tak, že odporcu 3/ zaviazá na zaplatenie sumy 199 163,51 Eur (6 000 000,-- Sk) a trov konania, pričom plnením odporcu 2/ alebo odporcu 3/

podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 11. 09. 2001 č. k. 22Cb 614/98-452 zaniká povinnosť odporcu 1/ v rozsahu poskytnutého plnenia odporcami 2/ alebo 3/.

Odporca 3/ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že sú tu dané predpoklady pre jeho zrušenie.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie navrhovateľa proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodnutím bol jeho návrh voči odporcovi 3/ zamietnutý.

Navrhovateľ si voči odporcovi 3/ uplatnil žalovanú čiastku 7 740 693,-- Sk titulom plnenia ručiteľského záväzku. V konaní je preukázané, že odporca 3/ vyhlásením ručiteľského záväzku dňa 22. 11. 1993 prevzal ručiteľský záväzok z úverovej zmluvy č. 414-8814247-439-01, vrátane úrokov a celého príslušenstva len do výšky 6 000 000,-- Sk.

Dňa 04. 05. 1995 bola uzavretá Zmluva o prevzatí dlhu medzi predchodcom navrhovateľa, dlžníkom Y., s. r. o. a spoločnosťou S., a. s. ako novým dlžníkom, ktorá zmluva zasahuje do vyhlásenia ručiteľského záväzku odporcom 3/. Podľa čl. II. ods. 5 tejto zmluvy „neoddeliteľnú súčasť zmluvy o prevzatí dlhu tvorí výpis z uznesenia predstavenstva akciovej spoločnosti. V prípade, že prevzatie dlhu nebude schválené predstavenstvom akciovej spoločnosti do 16. 05. 1995, zmluvné strany pokladajú toto prevzatie dlhu za bezpredmetné.“

Skorším dokazovaním dospeli súdy k právnomu záveru, že právne následky Zmluvy o prevzatí dlhu, boli viazané na splnenie odkladacej podmienky, t. j. písomný súhlas predstavenstva S., a. s., z ktorého dôvodu dotknutá zmluva o prevzatí dlhu nenadobudla účinnosť a zabezpečovací záväzok (ručiteľský záväzok) odporcu 3/ nebol týmto prevzatím nijako právne dotknutý. Preto bolo návrhu navrhovateľa voči odporcovi 3/ vyhovené čo do čiastky zaplatenia sumy 6 000 000,-- Sk, vo zvyšku bol návrh zamietnutý.

V napadnutom rozhodnutí sa konštatuje, že ručiteľské vyhlásenie zo dňa 22. 11. 1993 spĺňa zákonné náležitosti pre ručenie, je z neho zrejmé, kto ho vyhlasuje, vo vzťahu k akému úveru, tento úver je presne identifikovaný, špecifikovaný, je špecifikovaná aj osoba ručiteľa, ručiteľské vyhlásenie je podpísané, datované a je v ňom uvedená aj suma, do výšky ktorej odporca 3/ prevzal ručenie.

Po zrušení veci rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako dovolacím súdom odporca 3/ predložil originály listín, z ktorých listín je zrejmé, že akciová spoločnosť S., a. s., dňa 15. 05. 1995 súhlasila s prevzatím dlhu dlžníka Y., s. r. o., z predmetnej úverovej zmluvy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že došlo podľa predložených listinných dôkazov do 16. 05. 1995 k súhlasu spoločnosti S., a. s., s prevzatím dlhu na základe zmluvy o prevzatí dlhu uzavretej medzi S. S., a. s., Y., s. r. o. a S., a. s., zo dňa 04. 05. 1995 a podľa názoru súdu z tohto dôvodu táto zmluva o prevzatí dlhu sa stala platnou a účinnou.

Súd prvého stupňa vzhľadom na novo predložené dôkazy zaujal opačný právny názor, aký názor zaujal pred konaním o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora, resp. pred zrušením rozhodnutí súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozhodnutím Najvyššieho súdu S. republiky zo dňa 29. 09. 2008 sp. zn. 1M Obdo V 3/2007. Súd prvého stupňa sa riadil intenciou dovolacieho súdu ohľadom určítosti zmluvy o ručení, avšak svoje rozhodnutie založil najmä na listinných dôkazoch, ktorými dôkazmi dňa 15. 05. 1995 došlo k schváleniu prevzatia dlhu v zmysle ustanovenia článku II. bod 5. zmluvy o prevzatí dlhu zo dňa 04. 05. 1995. Až do predloženia týchto nových dôkazov nebolo v konaní zrejmé, či skutočne došlo k platnému prevzatiu dlhu a tým k zániku ručiteľského záväzku odporcu 3/.

Odvolací súd z obsahu spisu zisťuje, že navrhovateľ v konaní viackrát vzniesol námietku ohľadom nesplnenia odkladacej podmienky uvedenej v zmluve o prevzatí dlhu, nakoľko toto prevzatie dlhu nebolo schválené predstavenstvom akciovej spoločnosti S., a. s., do 16. 05. 1995, z ktorého dôvodu právne účinky zmluvy o prevzatí dlhu nikdy nenastali. Tvrdenia odporcu 3/ a predloženie nových dôkazov k predmetnej námietke navrhovateľa s niekoľkoročným časovým odstupom po tom, čo sa súd prvého stupňa začal zaoberať otázkou schválenia prevzatia dlhu predstavenstvom S., a. s., je potrebné dôsledne porovnať so skoršími tvrdeniami odporcu 3/ a v tomto smere vykonanými dôkazmi, keďže novo tvrdené

skutočnosti neboli v skoršom konaní prezentované. Súdom prvého stupňa uskutočnený pokus o vykonanie dokazovania znaleckým posudkom na časovú pravosť predložených nových listinných dokladov ostal v rovine nevykonaného dôkazu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na pojednávanie, konané pred súdom prvého stupňa dňa 19. 04. 2010, na ktorom pojednávaní bol vypočutý svedok M. Z., v rozhodnom čase schvaľovania prevzatia dlhu, predseda predstavenstva S., a. s. Odvolací súd ďalej poukazuje na personálnu prepojenosť M. Z., J. S. a Ľ. R., ktorá prepojenosť je zrejmá spoločnosťami Y., s. r. o. (pôvodný dlžník), R. I., s. r. o. (pôvodný ručiteľ), S. I. Ž., s. r. o. (pôvodný ručiteľ), M., s. r. o., resp. B. C., s. r. o. (pôvodný ručiteľ), a S., a. s. Z tohto pohľadu bolo potrebné dôslednejšie sa zaoberať, vyhodnotiť a odôvodniť dokazovanie súdom prvého stupňa výsluchom uvedeného svedka nad akúkoľvek pochybnosť o jeho nezaujatosti ako hodnovernosti dôkazu. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Žilina Oddiel: Sa, Vložka číslo: X. vyplýva, že Dr. J. S. bol predsedom predstavenstva obchodnej spoločnosti S., a. s., do 09. 05. 1995 (odo dňa 10. 05. 1995 bol predsedom dozornej rady), M. Z. bol odo dňa 10. 05. 1995 predsedom predstavenstva a Ľ. R. bol členom predstavenstva odo dňa 10. 05. 1995, t. j. v rozhodnom čase. Uvedené skutočnosti je potrebné posúdiť pri vyhodnocovaní predložených dôkazov vo vzájomných súvislostiach. Odvolací súd konštatuje, že vzhľadom na námietku navrhovateľa ohľadom nesplnenia odkladacej podmienky uvedenej v zmluve o prevzatí dlhu, ktorá námietka je vyjadrená napríklad vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu a v odvolaní voči napadnutému rozhodnutiu, ako aj vzhľadom na pochybnosti ohľadom časovej pravdivosti listinných dôkazov (zápisnice z MVZ S., a. s. zo dňa 15. 05. 1995, obsahujúcu súhlas s prevzatím dlhu, prezenčnej listiny z tohto rokovania) predložených dodatočne odporcom 3/ s poukazom na niekoľkoročný časový rozsah, ako aj vzájomné personálne prepojenie spoločnosti pôvodného dlžníka a spoločnosti ručiteľov, bude potrebné doplniť dokazovanie navrhnutým dokazovaním zo strany navrhovateľa. K otázke včasnosti udelenia súhlasu s prevzatím dlhu bude preto potrebné ustanoviť znalca v odvetví grafická diagnostika, odbor K. (napr. Mgr. P. M., PhD., zapísaný pod ev. č. X., ako uviedol v odvolaní navrhovateľ).

Z uvedených dôvodov je odvolaním napadnutý rozsudok predčasný, vychádza z neúplného právneho posúdenia veci a v týchto smeroch nevykonaných dôkazov.

Úlohou súdu prvého stupňa bude v ostatnom konaní okrem uvedeného, vzhľadom na výsledok dokazovania, sa zaoberať námietkou navrhovateľa, vznesenou v odvolacom konaní a smerujúcou voči výroku o trovách konania ohľadom správnosti určenia výšky odmeny právnej zástupkyne odporcu 3/ za jeden úkon právnej pomoci.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline podľa ust. § 221 ods. 1 O. s. p. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ust. § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne o trovách celého konania.

Podľa ust. § 226 O. s. p. pre Krajský súd v Žiline, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. februára 2012

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová